

ЛІТЕРАТУРА

1. Лурье А.Б. Статистическая динамика сельскохозяйственных агрегатов.– Л., «Колос», 1970.
2. Хайлис Г.А. Эффективность отдельных способов уборки льна/Технологии и технические средства производства продукции растениеводства.. животноводства. Сборник научных трудов. латвийская СХА 1985.- Вып. 229.– С. 54...57.
3. Хайлис Г.А. Льноуборочные машины / Г.А. Хайлис, Н.И. Быков, В.Н. Бухаркин и др. – М.: 1985. – 182с.
4. Ковалев М.М. Повышение экономической эффективности технологизации инженерно-технической сферы льняного подкомплекса (рекомендации) [Текст]/Ю.Ф. Лачуга, М.М. Ковалев, Б.А. Поздняков. – М.: ФГНУ «Росинформагротех», 2006. – 68 с.
5. Ковалев М.М. Организационно-экономические аспекты технологизации льняного комплекса: Монография [Текст]/Б.А. Поздняков, М.М. Ковалев. – Тверь: ГУПТО Тверская областная типография, 2006. – 208 с.
6. Ковалев М.М. Опыт освоения прогрессивных технологий и технических средств для уборки и первичной переработки льна-долгунца: науч. аналит. обзор [Текст] / Л.М. Колчина, М.М. Ковалев. – М.: ФГНУ «Росинформагротех», 2008. - 152 с.
7. Биков Н.Н., Соснов В.И. Машинный способ оборачивания соломки льна // Лен и конопля. – 1972. – №8. – С.16-17.
8. Черников В.Г. Машины для уборки льна (конструкция, теория и расчет). – М: ИНФРА–М. 1999. – 209 с.
9. Боярченкова М.М. Влияние способов содержания тресты на стлище и сроков ее уборки на качество льнопродукции // Экономика, механизация и первичная обработка льна: Сб. науч. тр. ВНИИЛ. – Торжок, 1982. – Вып.ХVIII. – С. 135-139.

ШОВКОМУД Олександр Володимирович- аспірант Луцького національного технічного університету.

Наукові інтереси: збирання та переробка льону.

УДК 677.072.017.002

ПРОБЛЕМИ ТА ЗАГАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ ВОВНЯНОГО ВИРОБНИЦТВА

Слізков А.М., Попов В.П.

Постановка завдання. На сучасному етапі розвиток легкої та текстильної промисловості України пов'язується із створенням інтегрованого у світове виробництво сучасного промислового комплексу здатного в ринкових умовах розв'язувати основні завдання соціально-економічного розвитку країни. В зв'язку з складним міжнародним та внутрішньо українським економічним положенням перспективним є зміцнення позицій вітчизняних виробників на внутрішньому та зовнішньому ринках, підвищення конкурентоспроможності та розширення асортименту вітчизняних товарів.

Вовняна галузь є однією з важливих ділянок легкої промисловості України, яка забезпечує споживачів різноманітними текстильними матеріалами з вовни (тканинами, трикотажем, нетканими матеріалами, пряжею тощо) для виготовлення одягу, технічних виробів тощо. Для розширення асортименту вовняних тканин, зниження їх собівартості, збільшення ефективності використання сировини, зниження матеріаломісткості виробів та підвищення продуктивності устаткування поряд із вищезазначеною концепцією потрібно впровадження додаткових заходів.

Результати та їх обговорення. Легка та текстильна промисловість України мають певні проблеми, які пов'язані з загальним становищем господарчого комплексу та перерозподілом акцентів світового та вітчизняного промислового комплексу. Суттєвим фактором в покращенні становища легкої та текстильної промисловості України є прискорення їх інноваційного розвитку, шляхом підтримки роботи нових об'єднань українських виробників та розвитку національної сировинної бази.

Дієвий захист вітчизняного ринку від недобросовісної конкуренції при імпорті товарів легкої та текстильної промисловості за зниженими митними цінами надасть суттєву підтримку вітчизняним підприємствам. На сучасному етапі ефективна підтримка підприємств галузі при ініціюванні ними антидемпінгових і спеціальних заходів у разі порушення імпортерами принципів добросовісної конкуренції, а також проведення ефективної митно-тарифної політики з метою захисту вітчизняного виробника товарів легкої та текстильної промисловості.

Для перспективного виходу виробів легкої та текстильної промисловості України на світові ринки потрібне забезпечення розробки, сертифікації та впровадження систем управління якістю та екологічного управління при виробництві товарів відповідно до вимог ISO 9000 і 4000. Важливим є розвиток технічного і технологічного переоснащення підгалузей легкої та текстильної промисловості та науково-технічне забезпечення розвитку галузі.

Світове виробництво текстильних матеріалів утворює загальну текстильну індустрію (Textil Industry) в яку входять окремі індустрії з виробництва, переробки та використання натуральних і хімічних волокон.

В загальній кількості світової переробки волокон спостерігається тенденція до збільшення частки хімічних волокон, а з них - синтетичних. Частка вовняних волокон в загальному об'ємі переробки текстильних волокон практично не змінювалась з 1976 року по 1989 рік. Починаючи з 1989 року частка вовняних волокон в світі дещо зменшилася і в 2001 році досягла приблизно 1,2 млн. тон., що пояснюється значним зростанням виробництва та використання хімічних волокон. Виробництво вовни в 2004/05 роках дещо збільшилося після найбільш низького за останні 50 років падіння у 2003/04 роках. Це зростання виробництва вовни пов'язане з покращенням стану вовняної промисловості Австралії та Новій Зеландії, двох великих світових постачальників вовни. Більшість країн світу, які виробляють вовну планують зберегти чисельність свого рунного стада.

За останні роки проблема розвитку вівчарства привела до переміщення об'єму пропозицій в провідних країнах виробників вовни. Поступово лідируючі позиції в цьому напрямку переходять до Китаю. На внутрішньому ринку Китай в останні роки споживає біля 23 % світового об'єму вовни для одягу.

За прогнозами, розвиток роздрібного сектору в основних країнах, що переробляють вовну є різний. Поряд з цим очікуються стабільними перспективи зростання продажу одягу з вовни. Зростання індивідуального споживання одягу з вовняних волокон є важливим індикатором ринкового попиту. Аналітична група Consensus Forecasts прогнозує активізацію роздрібного сектору провідних споживаючих вовну країн. Темпи зростання індивідуального споживання вовни для одягу в провідних споживаючих вовну країнах за 2003-2012 рр. показані в таблиці 1.

Таблиця 1.

Темпи зростання індивідуального споживання вовни в провідних споживаючих вовну країнах

Країна	Наявність вовни на внутрішньому ринку		Середньорічні темпи росту, %			
	чиста вага, млн тон	частка, %	2003/04	2004	2005	2006-2012
Китай	188	23	8,2	9,4	8,0	7,9
Японія	94	12	1,1	3,1	1,6	1,8
США	78	10	3,4	3,5	3,1	3,1
Великобританія	46	6	3,3	3,1	2,3	1,9
Італія	43	5	1,3	1,4	1,8	2,0
Південна Корея	38	5	5,0	-0,3	2,7	4,3
Германія	27	3	0,8	0	1,0	1,4
Глобальний індекс NDA	821	100				

В цій таблиці індекс NDA (Net Domestic Availability) визначає наявність вовни для швейної промисловості на внутрішньому ринку країн. Цей індекс є показником роздрібного споживання вовни в наведених в таблиці країнах. Він надає порівняння в частках реальних темпів річного зростання індивідуального споживання вовни за останні роки та дає можливість прогнозувати перспективне зростання її споживання на найближчі роки.

В більшості країн світу, які займаються виробництвом та переробкою вовни, для збереження балансу та економічної зацікавленості існує ціла низка секторів, що складають індустрію вовни – Wool Industry. До них відносять наступні основні сектори:

- виробництва вовни (фермерські господарства та асоціації);
- контролю якості та сертифікації вовни (випробувальні лабораторії);
- продажу вовни (в основному аукціони);
- обробки вовни після продажу, а також її транспортування;
- первинної обробки вовни (підприємства з виготовлення митої (га) або карбонізованої вовни, а також однопрочисного топсу);
- переробки вовни в пряжу та текстильні вироби (тканини, трикотажні та неткані полотна);
- швейного виробництва;

- продажу швейних та інших виробів з вовни.

Вищезазначений розподіл вовняної індустрії на сектори дозволяє уникнути недоліків в організації роботи вовнопереробних підприємств. Це також дозволяє оперативнo вирішувати важливі для галузі питання зміни асортименту вовняних виробів та об'ємів виробництва вовни, встановлення оптимальних співвідношень в цінах на вовну та вирішення спірних питань між різними секторами індустрії вовни.

В провідних країнах світу, які переробляють вовну в камвольному виробництві, склалася практика виготовлення однопрочісного топсу на підприємствах первинної обробки вовни. Така практика має певні переваги, які полягають в наступному:

- скорочується технологічний ланцюжок виготовлення пряжі;
- зменшуються виробничі площі, чисельність устаткування та працівників;
- збільшується на 1,5-2,0 % вихід однопрочісного топсу при одночасному покращенні його якості за рахунок зменшення пошкодження волокон, збереженні їх довжини та механічних властивостей, в зв'язку з усуненням пресування в паки та дії робочих органів машин розпушувально-тіпального відділку.
- покращуються умови об'єктивного визначення якості вовни та топсу за основними показниками;
- приготування суміші волокнистих компонентів до промивання вовни дозволяє збільшити об'єм суміші, сприяє більш рівномірному розподілу компонентів і покращенню однорідності суміші за основними якісними показниками вовняних волокон.

Одним з варіантів оптимізації технологічного ланцюжка камвольного виробництва на ділянці „неміта вовна – однопрочісний сировий топс” є встановлення вовномийного устаткування безпосередньо на виробничих площах вовнопрядильних підприємств, що дозволяє досягати вищезазначених переваг.

Необхідність заходів з підвищення економічної ефективності роботи вовняної галузі України та її структурної перебудови, пов'язана з негативними тенденціями, які склалися в останні роки в фінансово-господарській діяльності, цієї важливої ділянки економіки країни, і доцільністю вирішення складних питань з врахуванням економічної безпеки та соціальних інтересів країни.

Провідні вовнопереробні підприємства інтенсивно проводили переоснащення в основному до 1991 року, що дозволяло їм виготовляти продукцію високої якості, яка відповідала вимогам і атестувалася Міжнародним знаком WOOLMARK. На сьогодні ці підприємства дещо відстають в технічному переоснащенні від нових світових досягнень.

На погіршення фінансового стану легкої та текстильної промисловості України значний вплив мали високі ставки банківського кредиту, що зробили його неефективним та малодоступним, а також різке зменшення обігових коштів. В цілому це призвело до стрімкого скорочення виробництва.

Крім вищезазначеного, низький платіжний попит на науково-технічну продукцію з боку держави та недержавного сектора, призвів до зниження інноваційної діяльності і в наслідок цього до технічного відставання, високого ступеня фізичного зносу основних фондів більшості підприємств зменшуючи їх можливості до швидкої адаптації в новому економічному середовищі. Для виготовлення конкурентоспроможної продукції підприємствам галузі потрібна модернізація та технічне переоснащення виробництва.

За останні роки досить суттєво змінилася структура собівартості виготовленої продукції. До 1991 року питома вага вартості сировини та допоміжних матеріалів в собівартості продукції складала біля 80 %, а питома вага вартості обробки біля 20 %. На сьогодні різке подорожчання електро- та теплоенергії, транспортних та інших витрат призводить до збільшення їх частки в собівартості продукції до 55-60 %, що негативно впливає на фінансове становище галузі, а також на конкурентоспроможність продукції за рівнем цін.

Структура попиту на робочу силу та її пропозиція мають дуже значну невідповідність. Крім цього в галузі спостерігається досить низький соціальний рівень. Середня заробітна плата в галузі нижча за середню в промисловості України. Після акціонування підприємств галузі нові власники, в більшості, намагаються перепрофілювати їх діяльність.

За рахунок зниження обсягів виробництва продукції текстильної промисловості в Україні недоотримані значні податкові відрахування в бюджети різних рівнів, також різко скорочені робочі місця, особливо серед жінок. Поряд з цим за ці роки за кордоном (Китай, Туреччина тощо) пройшов бурхливий розвиток легкої та текстильної промисловості і відповідно збільшилася кількість робочих місць.

Основними напрямками підвищення ефективності вовняної галузі текстильної промисловості України можуть бути наступні:

- створення сучасної вітчизняної сировинної бази для кожної галузі;
- перепрофілювання вівчарських господарств на виробництво найбільш дефіцитних видів вовни (гонкої, напівтонкої, кросбредної тощо);

- забезпечення сучасного технічного рівня оснащення підприємств та часткової модернізації технологічного устаткування;
- удосконалення технологічної структури виробництва на основі впровадження нових та удосконалених технологічних процесів, устаткування та засобів автоматизації;
- активізація структурної перебудови виробництва шляхом стимулювання інвестицій у високоефективні, конкурентоспроможні виробництва та ресурсозберігаючі екологічно чисті прогресивні технології;
- стимулювання промислових підприємств на випуск нових більш ефективних, конкурентоспроможних видів продукції;
- приведення у відповідність з міжнародними стандартами нормативно-технічної документації на всі види сировини, яка використовується в вовняній промисловості, а також на всі види виробів;
- створення організаційних та соціальних умов ефективного функціонування вівчарських господарств та вовнопереробних підприємств всіх форм власності, формування ринкової інфраструктури, яка дозволить забезпечити ліквідність продукції, на основі удосконалення механізму державної підтримки вовняного комплексу (індустрії) в цілому та окремих його секторів;
- визначення номенклатури продукції, яка забезпечить економічну та стратегічну безпеку країни;
- визначення потреб господарського комплексу країни в відповідних продуктах галузі для забезпечення її економічної безпеки;
- створення оптово-закупівельного торгового центру для забезпечення державних потреб на виробі відомчого та технічного призначення.

Розвиток науково-технічного прогресу призводить до удосконалення вовняних промислових виробництв. Одним з найбільш вагомих факторів в цьому є інтенсифікація виробництва на базі суттєвого перетворення технологічного процесу з врахуванням покращення якості та розширення асортименту продукції.

У вовняній промисловості визначена наступна частка (%) впливу факторів на підвищення рівня продуктивності праці:

- нова техніка та технологія - 57,0;
- удосконалення організації виробництва та праці - 26,5;
- зміна структури сировинного балансу та асортименту продукції - 11,0;
- зростання обсягів виробництва - 5,5.

Асортимент сучасних вовняних тканин може бути розширений за рахунок виробництва тканин нових структур з кращими споживчими властивостями із застосування нових видів волокон та ниток. Перспективним є виготовлення полегшених пальтових тканин для жіночого одягу модного художньо-колеристичного оформлення: твідоподібні фланелі та сукна з пістрявотканими та набивними рисунками; високоякісні драпи-велюри з касторовою обробкою, імітацією тисненої поверхні та фасонного стриження, поліпшеної обробки та м'яким ворсом, а також з футерованою поверхнею і пом'ягшувальним просоченням.

Костюмні тканини доцільно виготовляти полегшених структур з використанням пряжі малої лінійної густини застосовуючи нові хімічні нитки для переснування, а також з використанням різних зовнішніх ефектів (кольорових непсів, флір, фасонної пряжі тощо). Актуальним може бути випуск платтяних тканин наступних структур та оформлення: жакардових; з набивним рисунком; несправжньооднокольорових, кольорових; з використанням одиночної пряжі, пряжі крепового кручення, фасонної пряжі з різними ефектними нитками.

Асортимент тканин з камвольної та апаратної пряжі може бути суттєво оновлений шляхом використання хімічних волокон та ниток нових видів, які імітують натуральні – пташиний пух, альпака, кашемір, ангору, мохер, щетину тощо. Доцільним є використання прядильних відходів текстильних виробництв та вторинної сировини для виготовлення вовняних тканин різних асортиментних груп, які в більшості споживаються соціально незахищеними шарами населення.

Важливим на сучасному етапі розвитку країни є впровадження нових прогресивних ресурсозберігаючих та екологічно чистих технологій. До них можна віднести наступні:

- виготовлення нетрадиційної багатокольорової тональної пряжі;
- шліхтування та емульсування основи пінним способом;
- фарбування та оздоблення продуктів виробництва з багаторазовим використанням відпрацьованих технологічних розчинів;
- заміна високотемпературного фарбування поліефірних волокон та фарбування з переносниками більш економічними, екологічними та безпечними процесами;
- використання оптимальної змішувальної рецептури фарбування розробленої з використанням інструментальних кольорових змін та комп'ютерних технологій;

- фарбування та оздоблення текстильних матеріалів з використанням в якості інтенсифікатора комбінованої дії ультразвуку та електрогідродинамічного ефекту тощо.

Тенденції техніки та технології прядіння характеризуються наступними основними напрямками:

- конструктивними удосконаленнями машин, які проводяться для підвищення продуктивності, поліпшення якості продукції, універсалізації та поліпшення умов праці;
- модульним принципом формування конструкцій машин, які забезпечать різні замовлення споживачів;
- автоматизація та роботизація устаткування;
- застосування мікропроцесорної техніки для контролю, регулювання та покращення управління;
- розвиток аспірації та засобів захисту від шуму робочих зон машин;
- розробка нових способів формування пряжі з рівниці та стрічки;
- застосування потокових ліній шляхом агрегування машин та автоматизацією транспортних засобів.

Нові способи формування пряжі та нові технології її виготовлення здійснюються на основі традиційних принципів (за виключенням окремих процесів – штапелювання джгутових хімічних ниток). Поряд з цим машини прядильного виробництва достатньо динамічно удосконалюються в основному в напрямку зростання швидкостей. Таке зростання забезпечується шляхом удосконалення принципів роботи та конструкції окремих вузлів та застосуванням нових матеріалів.

При значно збільшених швидкісних режимах машин, різко зростають силові навантаження на волокна продукту, які мають характер ударної дії. Це зумовлює необхідність засобів, які направлені на збереження властивостей волокон, в перше чергу їх довжини, що впливає на ефективність технології прядіння, а також на текстильні вироби. Застосування дорогого устаткування, автоматики та обчислювальної техніки потребує високої надійності технологічних процесів.

Недооцінка легкої, текстильної, а в їх складі і вовняної промисловості призводить до незабезпеченості господарського комплексу України відповідними товарами, а також викликає суттєве соціальне напруження. Тому вирішення проблемних питань, які направлені на підвищення економічної ефективності цих галузей має бути невідкладним.

ВИСНОВКИ.

1. Розвиток легкої та текстильної промисловості України передбачає в собі основні заходи які полягають в удосконаленні державного сприяння її розвитку шляхом розробки відповідних законодавчих актів. Важливим є надання легкій та текстильній промисловості статусу пріоритетної галузі шляхом удосконалення діючої нормативно-правової бази, а також удосконалення структури виробництва і постійного моніторингу внутрішнього і зовнішнього ринків товарів легкої та текстильної промисловості.

2. Вихід виробів легкої та текстильної промисловості України на світові ринки пов'язаний з розробкою, сертифікацією та впровадження систем управління якістю та екологічного управління при виробництві товарів відповідно до вимог ISO 9000 і 14000.

3. Удосконалення вовняних промислових виробництв пов'язане з розвитком науково-технічного прогресу, що включає в себе інтенсифікацію виробництва на базі суттєвого перетворення технологічного процесу з врахуванням покращення якості та розширення асортименту продукції.

ЛІТЕРАТУРА

1. Э.М. Айзенштейн, В.Н. Ефремов, Р. Шнайдер. О недалеком будущем мирового потребления текстильного сырья // *Текстильная промышленность*, №10 (48), 2002. - С.32-35.
2. Разработка научных основ и промышленное освоение новых технологий, направленных на повышение конкурентоспособности продукции шерстяной и смежных отраслей текстильной и легкой промышленности. Сборник научных трудов ОАО НПК «ЦНИИШерсть» под редакцией Разумеева К.Э. – М.: «Оргсервис- 2000», 2006. – 236 с.
3. Бородиня О. Актуальні проблеми легкої промисловості України // *Легка промисловість* – 2003. - № 1. – С. 4-5
4. Міщенко Г.В. Стан текстильної галузі та виробництв, що забезпечують її роботу // *Легка промисловість*. – 2003. - № 2. – С. 51-53.
5. Савіна Г.І. Реструктуризація текстильних підприємств // *Економіка України*. – 2002. - № 9. С. 34-37.
6. Савельєва О. Деякі проблеми легкої промисловості України під час вступу до Світової організації торгівлі // *Легка промисловість*. – 2002. № 2. – С. 6-7.
7. Черній Ю. Чинники негативного впливу на роботу легкої промисловості України // *Легка промисловість*. – 2003. № 3. С. 6-7.
8. В.В. Живетин, Т.Н. Кудрявцева, Ж. 40 лет конкуренции между волокнами: ретроспектива и перспектива «Легпромбизнес. Директор.», №1 (39), 2002, С.10-11.

9. World Synthetic Fibres. Supply // Demand Report, 2009. s. 241-245.
10. PCI-Fibres and Raw Materials // Textile Pipeline, Q 1, 2008, s. 121-124.
11. D. Buck, PCI-Fibres and Raw Materials // Textile Pipeline, Q 1, 2002, S.6-9.

СЛІЗКОВ Андрій Миколайович - д.т.н., директор Головного науково-дослідного інституту метрології, сертифікації та управління якістю МОНМС України; професор кафедри матеріалознавства та технології переробки текстильних волокон; Київського національного університету технологій та дизайну.

Наукові інтереси: дослідження та прогнозування зміни властивостей текстильних матеріалів в залежності від технологічних параметрів їх виробництва.

ПОПОВ Віктор Петрович - Президент ЗАТ концерн «КСК ЧЕКСІЛ».

Наукові інтереси: технологія текстильних матеріалів.

УДК 677.021.15/18:677.12

УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ОБРОБКИ СТЕБЕЛ БЕЗНАРКОТИЧНИХ КОНОПЕЛЬ

Ляліна Н.П., Резвих Н.І., Гарькава А.В.

Постановка проблеми. Проведений аналіз сучасного стану вітчизняної коноплепереробної галузі в порівнянні зі станом коноплепереробки в інших країнах світу дозволив виявити причини зниження її ефективності, а також визначити перспективи для подальшого розвитку.

На сьогоднішній день на вирощування конопель в нашій державі необхідно отримувати спеціальні дозволи, укладати ліцензійні угоди, здійснювати контроль та охорону за посівними площами. Всі зазначені вище заходи є безпідставними, сприяють лише збільшенню собівартості коноплепродукції та призводять до зниження рентабельності галузі в цілому. Оскільки вже існують високоврожайні безнаркотичні однодомні сорти конопель, створені завдяки наполегливій праці селекціонерів Інституту луб'яних культур НААНУ м. Глухів, Сумської обл., які не володіють наркотичною активністю і не потребують отримання спеціальних дозволів на їх вирощування. Успішне використання селекційних безнаркотичних однодомних сортів конопель у виробництві в інших країнах світу, таких як Австралія, Канада, Фінляндія, Німеччина та ін., вільне їх вирощування дозволило збільшити посіви конопель та обсяги виробництва коноплеволокон. Протилежна ситуація спостерігається в Україні. Починаючи із 90-х років минулого століття відбувається поступове скорочення об'ємів виробництва конопляних волокон, зменшення посівних площ.

Наступною причиною зниження ефективності галузі, а саме скорочення виробництва довгого та короткого коноплеволокон є відсутність попиту на вітчизняному внутрішньому ринку збуту продукції коноплепереробної галузі.

Третьою причиною низького рівня розвитку галузі коноплепереробки є вузька сфера застосування волокон конопель. Оскільки в останні роки в нашій державі волокно конопель використовували виключно в текстильній промисловості у канатному, шпагатно-мотузковому та мішено-тарному виробництвах для виготовлення технічних кручених виробів, а саме канатів, шпагату, вірвовок різних видів і призначення та ін. В той же час в інших державах світу волокно конопель широко використовують в целюлозо-паперовому виробництві для виготовлення паперу та картону (долари), в текстильному у складі сумішей із натуральними або хімічними волокнами для виготовлення сумішних прях або у чистому вигляді для виробництва виробів спеціального медичного призначення (вати, тощо).

Особливістю первинної обробки дводомних конопель було те, що первинну обробку стебел рослин кожного статевого типу здійснювали окремо, застосували відмінні технологічні режими обробки. І тому, для одноразового механізованого збирання стеблостою, спрощення технологій первинної обробки були створені безнаркотичні однодомні сорти конопель.

Аналіз останніх досліджень. В результаті аналізу наукової літератури було відмічено, що для сучасних сортів не виявлені особливості анатомічної та морфологічної будови стебел й хімічного складу їх волокон, в попередніх дослідженнях спрямованих на отримання трести та не здійснено оптимізації технологій для сучасних сортів безнаркотичних однодомних конопель. І взагалі відсутня інформація про розроблені технології обробки, які б дозволили використовувати безнаркотичні коноплі отримувати волокно із фізико-механічними властивостями, придатне для виготовлення коноплемісних виробів у суміші із натуральними та хімічними волокнами, паперу, виробів спеціального медичного призначення.